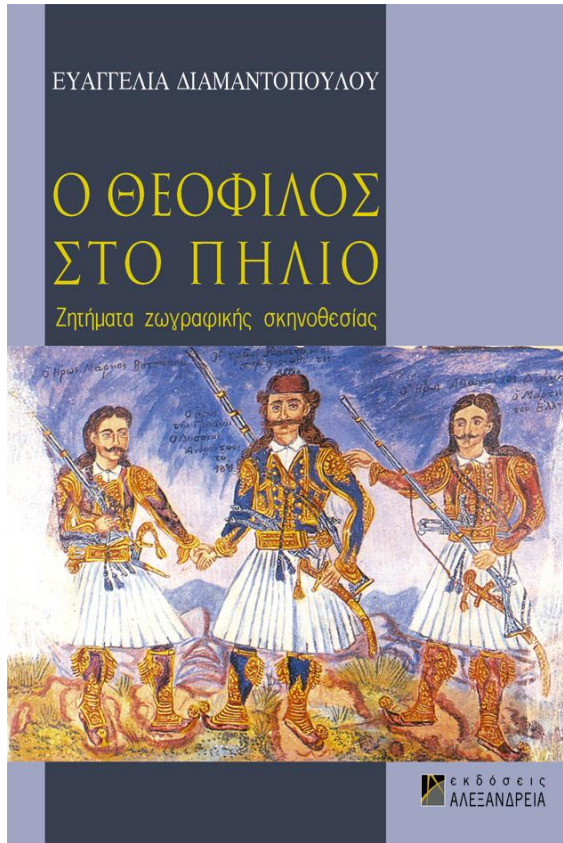

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Ευαγγελία Διαμαντοπούλου

Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΣΤΟ ΠΗΛΙΟ

Ζητήματα ζωγραφικής σκηνοθεσίας

ISBN 978-960-221-376-6, σχ.21x14, σελ 243,
δύο έγχρωμα ένθετα με εικόνες του
Θεόφιλου,
α' έκδ. Μάιος 2007, τιμή:18,00€ (χωρίς
Φ.Π.Α.)

«. . . Ερχόμαστε στην περίπτωση του Θεόφιλου, ενός ζωγράφου παλιοκαιρίτικου για πολλούς, “λαϊκού” για κάποιους άλλους, απλού αντιγραφέα και άσχετου με τη ζωγραφική τέχνη για μερικούς. Ο Θεόφιλος δεν ανήκει σε κάποια σχολή, ούτε ανέπτυξε τις απόψεις του για τη ζωγραφική σε κάποιο θεωρητικό έργο. Ανήκει κι αυτός στη μεγάλη κατηγορία των ζωγράφων που χάραξαν ανεξάρτητη και μεμονωμένη πορεία. Κάθε εικόνα του Θεόφιλου είναι σύνθετη, γιατί περιλαμβάνει λόγο και εικόνα συγχρόνως . . .

Γνωρίζοντας τα όρια και τους κινδύνους, ακολουθείται κριτικά η εικονολογική μέθοδος ερμηνευτικής προσέγγισης των έργων του Θεόφιλου και η αναγωγή του κειμένου στα ορατά και μη ορατά γεγονότα των εικόνων του, όσο βέβαια το επιτρέπουν οι δυνατότητες της ανάγνωσής μου και οι γραπτές ή όποιες άλλες πηγές. Η μέθοδος αυτή θεωρείται ιδιαίτερα κατάλληλη για την προσέγγιση του έργου του Θεόφιλου στο Πήλιο, αφού με τον τρόπο αυτό ανιχνεύονται όλα τα στοιχεία του ψυχοπνευματικού του πορτρέτου, τα οποία φορτίζουν έμμεσα ή άμεσα τις εικόνες του, ενώ, αντίστροφα, κάθε εικόνα του ερμηνεύεται στο φως των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του . . .

Από αυτή τη δια-κειμενική αναπαράσταση των εικόνων του Θεόφιλου προκύπτει ακόμη και η σκηνοθετική του αντίληψη περί ζωγραφικού χώρου και τα ζητήματα που αυτή θέτει. Τα ζητήματα αυτά αφορούν κυρίως τον θεατρικό τρόπο με τον οποίο ο ζωγράφος στήνει κάθε φορά το σκηνικό της κάθε ζωγραφικής του παράστασης, έτσι ώστε να αποδίδεται το φυσικό περιβάλλον και να κατανέμονται τα αρχιτεκτονικά στοιχεία. Αφορούν, επίσης, τη τη θεατρικότητα των ερμηνευτών των ζωγραφικών του ρόλων, όταν τους ντύνει και τους τοποθετεί στο χώρο των εικόνων του με πόζες που δεν αποσκοπούν στο στιγμιαίο της φωτογράφισης, αλλά στο πέτρωμα των μορφών το οποίο δημιουργούν οι ζωγραφικές συμβάσεις. Αυτή η ικανότητα του Θεόφιλου να απεικονίζει πραγματικές καταστάσεις ή τους οραματισμούς του κατά τρόπο ανάλογο της θεατρικής μίμησης ανιχνεύεται και στα δρώμενα των εικόνων του, αλλά και στο χώρο τον οποίο διακοσμεί με αυτές κατανέμοντάς τις σε μία δικής του επινόησης συνέχεια.»

Από τον Πρόλογο της συγγραφέως